

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/42/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7122204583
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:7122204583.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Jany Jančíkovej, v právnej veci žalobcov: 1/ A. B., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX C. XX, 2/ D. B., D. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom XXX XX C. XX, obaja zastúpení: JUDr. Ján Jurč, advokát, so sídlom Štefánikova 87, 085 01 Bardejov, IČO: 35531835, proti žalovanému: Východoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s., so sídlom Komenského 50, 042 48 Košice, IČO: 36 570 460, o vylúčenie veci z exekúcie, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 4C/50/2020-74 zo dňa 29.6.2023, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti výroku II. o náhrade trov konania.

Žalobcom v 1. a 2. rade priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozhodol takto:

„I. Konanie zastavuje.

II. Žalobcom v 1. a 2. rade priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením.“

2. V dôvodoch svojho uznesenia uviedol, že žalobou doručenou Okresnému súdu Košice I dňa 13.6.2022 sa žalobcovia domáhali voči žalovanému vylúčenia veci z exekúcie.

3. Dňa 10.6.2022 bola vec postúpená Okresnému súdu Trebišov.

4. Keďže Okresný súd Trebišov s postúpením nesúhlasil, predložil vec svojmu nadriadenému súdu - Krajskému súdu v Košiciach v súlade s § 43, ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

5. Uznesením č. k. 3NcC/7/2022-34 zo dňa 27.6.2022 Krajský súd v Košiciach rozhodol, že na prejednanie a rozhodnutie veci je miestne príslušný Okresný súd Vranov nad Topľou.

6. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.6.2023 žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu oznámili, že berú žalobu spať v celom rozsahu z dôvodu, že exekúcia vykonávaná pod sp. zn. EX 694/2019 Exekútorského úradu Trebišov bola zastavená a takto pominuli dôvody na vylúčenie veci z exekúcie. Taktiež uviedli, že žiadajú priznať žalobcom náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Aplikujúc ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 súd prvej inštancie konanie zastavil.

8. O trovách konania súd rozhodol v súlade ust. § 256 CSP, keď mal za preukázané, že zastavenie konania nezavinili žalobcovia, nakoľko k zastaveniu exekúcie a výmazu ľarchy z katastra nehnuteľnosti došlo až po podaní žaloby, ktorá bola dôvodná a tým predmet konania odpadol a žaloba sa stala neopodstatnenou. Preto okresný súd priznal nárok na náhradu trov konania žalobcom v rozsahu 100 %, keďže súd nezistil žiaden dôvod pre použitie ust. § 257 CSP.

9. Proti tomuto uzneseniu, a to v časti výroku o náhrade trov konania podal žalovaný včas odvolanie, keď nesúhlasil s názorom prvoinštančného súdu, že procesne zavinil zastavenie konania. Podľa odvolateľa prvoinštančný súd vôbec nezobral do úvahy dôvody zastavenia exekúcie a ani to, že by bol žalobca v konaní úspešný. Nezval do úvahy ani dôvody uvedené vo vyjadrení žalovaného k žalobe. K zastaveniu exekúcie EX 964/16 došlo z dôvodu podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní, pretože uplynula rozhodná doba 5 rokov, nakoľko pôvodné poverenie súdnej exekútorke bolo vydané 19.1.2017. Z uvedeného podľa žalovaného je zrejmé, že nie žalovaný zavinil zastavenie konania. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v rámci celého exekučného konania dobromyseľný, keď pre vymoženie jeho pohľadávky bolo zriadené exekučné záložné právo na ľarchu pôvodného vlastníka nehnuteľnosti F. E. ako povinného, mal za to, že prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec, kedy priznal žalobcom trovy konania v rozsahu 100 %. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 8.12.2022 ozrejmil, že v danom čase prebehla komunikácia medzi súdnou exekútkou a právnym zástupcom žalobcov, z ktorej vyplynulo, že žalobca oslovil súdnu exekútku v predmetnej veci listom z 4.2.2020, na ktorý mu odpovedala listom z 11.2.2020 bez následnej reakcie. V uvedenej odpovedi exekútkou vyzvala žalobcu pána B., aby preukázal písomným potvrdením, že hodnotu podielu vyplatil záložným veriteľom v poradí pred žalovaným. Od povinného F. E. sa dozvedela, že nadobúdateľ nehnuteľnosti A. B. mu vyplatil hodnotu jeho podielu vo výške 413,30 eur. Z uvedeného bolo preukázané, že žalobca nebol dobromyseľný a teda podľa § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka záložné právo pôsobilo voči žalobcovi ako nadobúdateľovi zálohu napriek tomu, že vedel o záložnom práve veriteľa, plnil za spoluvlastnícky podiel povinnému a nie záložnému veriteľovi. S poukazom na ust. § 141 ods. 3 Občianskeho zákonníka a § 169 Exekučného poriadku mal žalovaný za to, že tu boli dôvody na uplatnenie § 257 CSP z dôvodov hodných osobitného zreteľa nikomu náhradu trov konania nepriznať. S poukazom na uvedené preto žalovaný navrhol napadnuté uznesenie v II. výroku zmeniť a náhradu trov konania žalobcom nepriznať.

10. Žalobcovia vo svojom spoločnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukázali na to, že podľa rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 13C/321/2014-157 zo dňa 6.9.2019 boli povinní zaplatiť F. E. za jeho podiel sumu 413,30 eur. Niet pochyb, že tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.11.2019 a stal vykonateľným dňa 26.11.2019. Podľa žalobcov je nepochybne dané, že citovaný rozsudok pôsobí nielen voči stranám konania, ale je všeobecne záväzný voči všetkým subjektom vykonávajúcim tento rozsudok, a teda aj žalovanému. Z listu vlastníctva č. XX G. H. XXX pre k.ú. C. zo dňa 12.5.2020 vyplýva, že v časti poznámka je zápis o začatí exekúcie a zriadení záložného práva nielen v prospech žalovaného. Podaniami, predovšetkým z dní 9.11. a 31.11.2020, adresovaných exekútkou úradu Trebišov, predovšetkým žalobca v 1. rade urgoval vybavenie exekúcie, na čo žalovaný podaním zo dňa 1.12.2020 reagoval v podstate tak, že žalovaný, ako oprávnený, súhlasil s postupom exekučného úradu Trebišov, keďže k zastaveniu exekúcie nedošlo a pohľadávka oprávneného stále nebola splnená, žiadosť právneho zástupcu žalobcu v 1. rade o výmaz exekučného záložného práva nie je možné z vyššie uvedených dôvodov realizovať, aj napriek tomu, že by v roku 2021 uplynula rozhodná doba, čo bolo dôsledkom podania návrhu na vylúčenie veci z exekúcie. S poukazom na uvedené niet pochyb, že zastavenie konania svojím správaním zavinil žalovaný, a preto žalobcom v 1. a 2. rade náhrada trov konania patrí.

11. K uvedenému vyjadreniu žalobcov žalovaný svoje vyjadrenie nepodal.

12. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku II. ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

13. Kruciálnou otázkou v rámci náhrady trov konania, ktorý výrok bol predmetom odvolacieho prieskumu, bolo určenie procesnej zodpovednosti pri zastavení konania, a teda či žalobcovia zobrali žalobu späť pre správanie žalovaného, alebo z dôvodu, ktorý žalovaný nezavinil.

14. Tak ako to uviedli aj žalobcovia a ako to vyplýva aj zo súdneho spisu, žalobcovia namietali na príslušný exekútorický úrad neprípustnosť exekúcie dotýkajúcej sa podielu 1/126 na parcelách CKN XX a CKN XX, nachádzajúcich sa na v k.ú. C., právom patriacich výlučnému vlastníkovi A. B. a tiež neprípustnosti exekúcie dotýkajúcej sa podielu 1/172 na rodinnom dome so súp. č. XX, postaveného na parcele CKN č. XX. Rovnako tak je nepochybné, že podaniami opakovane urgovali exekútorický úrad Trebišov, pričom následne exekútorický úrad preposlal vyjadrenie žalovaného ako oprávneného v príslušnom exekučnom konaní, ktorý ako záložný veriteľ záložného práva viažuceho sa na tieto nehnuteľnosti, sa tohto práva nevzdal, nakoľko nevidel dôvod z dôvodu, že jeho pohľadávka nebola uspokojená. Skutočnosť, že tieto nehnuteľnosti okresný súd prikázal do výlučného vlastníctva žalobcov bez toho, aby zohľadnil exekučné záložné právo na nehnuteľnosti povinného, nemôže byť na ujmu oprávneného, t. j. oprávnený nesúhlasil s výmazom tohto exekučného záložného práva, a to aj napriek tomu, že musel mať vedomosť, že následne uplynie rozhodná doba, pre ktorú došlo aj k zastaveniu tejto exekúcie a teda výmazu záložného práva v prospech žalovaného ako oprávneného.

15. Z vyššie uvedených dôvodov preto je nepochybné, že zastavenie konania zavinil žalovaný svojím nesúhlasom s výmazom exekučného záložného práva aj po tom, čo tieto nehnuteľnosti namiesto povinného nadobudli žalobcovia a aj napriek tomu, že musel mať vedomosť, že toto exekučné záložné právo k týmto nehnuteľnostiam bude v zmysle § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 z dôvodu uplynutia rozhodného obdobia v rámci zastavenia exekúcie vymazané.

16. Na základe uvedených skutočností odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil v jeho napadnutej časti o trovách konania.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní boli úspešní žalobcovia, ktorí majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v celom rozsahu, o výške ktorých v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie prostredníctvom súdneho úradníka.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu Prešov pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).